

שהיא נקודה, אבן שתיה, שמשם השמת העולם.
ובו' הוז חטא יוסף, זהו שפטוב ותשב באימן קשטו ויפאו זרועי ידיו. מה זה ויפאו? שנורקה הטפה שתיה אי' בין עשר אצבעות ונחלה לעשרה ניצוצות שנורקי מהקשת, שהיא הברית, ובאייה מקום נזרקו? בעשרה הרוגי מלכות. אמר לו, והרי שמעתי יעקב? אמר לו: חס ושלום, אלא בדמוםם היה.

אמר לו, מי גרים שנורקו לשם? אמר לו, דמות אביו שהזמננה אליו, שהיתה בדמותו של אדם הראשון, זה גרים שנורקו להן, ונען צפנוי בפרקע והברים את עצמו, ולא נזרקו באותה הזונה, שאם לא שנורקה לו דמות אביו, לא היו נזונות בה, ומוטת אביו גרمه שאותה הטפה והנס ויצא החוצה, ולא בעברה, ובשער וינס) (בזונה הוא. שם היה זורק אותן בזונה הוא, והוא ישראלי טוביים בהם. ולא לחנן באורה הקדמוני, בשכר וינס) - הים ראה וינס, ואם לא, לא היה יוצאים ישראלי מן הים, והוא קיבל ענסו באלו עשרה הרוגי הפלכות, שהיה עחים לנצח ממנה עשרה שבטים, ומשום זה היה עשרה הרוגי מלכות פמו שעשרה השבטים שהיו עתידים לצאת ממנה, והוא היו חושבים החרבים שעשרה בני יעקב היה.

אמר לו, אם כן, מי נמן סוד זה בשית? אמר לו, נשומות האדיקים נבראו כולם שנבראה העולם, כמו שבארוה הראשוניים (כמ"ש בראשית, אין ראות אלא משקה, וכו' ען לךון קיב ע"א). אמר לו, בಗל הזה אמר הכתוב מגיד מראשית אחרית, ומשום זה שית הוא סיום האותיות, ומהם נודעים ראש

אלא דפרח י' משת דאייה נקודה אבן שתיה דמטפן הוושת עלמא. ובhai י' ח' יוסף, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כד) ותשב באימן קשטו ויפאו זרועי ידיו, מי ויפאו, דאונדריקת טיפה דאייה י' בין עשר אצבען, ואתפליגת לעשר ניצוצין דאונדריקו מקשת דאייה ברית, ובאן אחר אונדריקו בעשרה הרוגי מלכות, אמר ליה, וזה שמענא בעשרה הרוגי מלכות בני יעקב הוא, אמר ליה חס ושלום, אלא בדילוקנייה הוו.

אמר ליה ומאן גרים דאונדריקו פטן, אמר ליה דילוקנא דאביה דאונדרמן לגבייה, דהוה דילוקנא דאדם קדקאה, דא גרים דאונדריקו לון, ונען צפנוי בפרקע וברח גרמיה, ולא אונדריקו (בhai זונה, דאי לאו דאתחויאת להה דילוקנא דאביה לא והוא אונדריקו הבי, ודילוקנא דאביה גרים דההיא טפה וינס ויצא החוצה, ולאו בעברה, ובשער וינס), (נ"א בהאי זונה, דאי הוה זרייך לון בהאי זונה, והוא ישראל טבען בימה, ולאו למגנא אוקמונה קדרמאיין, בשכר וינס). (דף קו ע"ב) הים ראה וינס (מלחים קי ע), ואי לא, לא הוו נפקין ישראל מן ימָא, וアイו קביל עונשיה באליין עשרה הרוגי מלכות, דהו עתידיין למיפק מיניה עשרה שבטים, ובגין דא הוו עשרה הרוגי מלכות בגונא בעשרה שבטין דהו עתידיין למיפק מניה, והו חשבין חבריא בעשרה בני יעקב הוו.

אמר ליה אם כן מאן יהיב ר' זא דא בשית, אמר ליה נשמהthon רצידקיא אתריאו קדם דאתברי עלמא כמה דאוקמונה קדרמאיין) (נ"א כמ"ש בראשית, אין ראות אלא נשמה, וכו' עי' ל�מן קיב ע"א). אמר ליה בגין דא אמר קרא (ישעה מו ע) מגיד מראשית אחרית, ובגין דא שת אייה סיומה דאתIRON, ומיניהו אשתחמודען רישא דאתIRON

האותיות שהו א"ב בא"ת ב"ש, ועוד שט, הש' שלו הם שלישת ענפי האילן למעלה, והיא בראש למטה, והראה בהם שלישת גלגולים למעלה ושלשה למטה. ת' פאפרת (ש') שלום, כולל שלשה צדדים, וזה דרגת משה, כולל שלשה אבות, ושלש דרגות מתחמיין, והם הגלגול של אנשים, שת אנווש הכל נム שם יפתח, ומשת ואנווש הצלב כל הדורות, זהו ואנווש התיחסו כל הדורות, זהו שכחוב אז הוחל לךרא בשם יהו"ה, אז, אותו שנאמר בו (כמי הימים מישתיהו), אז הוחל לבא בגלגול אותו שנאמר בו אז ישיר משה. ומשום זה שט, שם השפט העולם, ומשום זה כי שט לי אלה"ם זרע אחר מחת הצלב, שנאמר בו בשגום זה הצלב, ואילו אמר עלייו מישת בטוחות חכמה. נמשך, ומשום זה כי מן הימים מישתיהו, ש שלשות האבות, וזה מ"ש מן משה, ה' שכינה הפתחותה, הצלב ה' ל"ב.

ובכל שמו פעמים משה משה, לאחו בשני ההיין, ה' העליונה וה' הפתחותה, ולאחו בשלשה ענפים ובשלשה שרשים שם שש, פעמים מה' ממשה, הוא מראה הסוד מה שמו מה שם בנו, בשלשות האבות הצלבש מה' שלמעלה, ומשלש הדרגות שלמטה מה' שלמטה, ומשה כולל את שנייהם, הוא מרכבה שלמה עליונה וחתונת, כמו זה שמן משה, שלשות האבות, שנאמר בה ופני אריה אל הימין ופני שור ופני נשר כו', מה' של משה ורמות פניהם בני אר"ם, ומשם שהוא מרכבה למעלה ולמטה, אמר ואמרו לי מה שמו

דאיהו א"ב בא"ת ב"ש, ועוד שט, הש' דיליה איןון תלת ענפי אילן לעילא, וראייה שיש למתפא, ואחזי בהון תלת גלגולין לעילא, ותלת למתפא.

ת' פאפרת [ש'] שלום, כלל שית סטרין, ורק דרגא דמשה, כלל תלת אבחן ותלת דרגין תחותייהו, איןון גלגולא דאדם, שת אנווש הצלב, נム שם יפתח, ומשת ואנווש אתיחסו כל דריין, אך הוא דכתיב (בראשית ד כו) אז הוחל לקרוא בשם יהו"ה, אז הוא דאתפר ביה (שמות כ"י כמי הימים מישתיהו), אז הוחל למשתי בgalgola, והוא דאתפר ביה (שם טו א) אז ישיר משה.

ובגין דא שת מעתן הושתת עלמא, ובגין דא כי שת לי אלה"ם זרע אחר מחת הצלב, ובגין דא שת מעתן הושתת עולם, ובגין דא כי מישת בטוחות חכמה, עלייה אמר (איוב לח לו) מי שת בטוחות חכמה, חכמה מי"ם עליונים, מעתן אתמשה, ובגין דא כי מן הימים מישתיהו, ש תלת אבחן, ורק מ"ש מן משה, ה' שכינה תפאה, הצלב הי ל"ב.

ובכל שמייה תרין זמנים משה (שמות ג), לאחדא בתрин ההיין ה' עלאה ה' תפאה, ולאחדא בתלת ענפין ובתלת שרשין דאיןון שית, תרי זמנים מה' ממשה איהו אחזי רזא (משליל ד) מה שמו ומה שם בנו, בבתלת אבחן אתלבש מה' דלעילא, ובתלת דרגין דلتפה מה' דلتפה, ומשה כלל פרוייהו, איהו מרכבתא שלימחתה עלאה ותטא, בגוונא דא שמן משה תלת אבחן, דאתפר בה (יחזקאל א) ובגי אריה אל הימין ובגי שור ופני נשר וכו', מה' דמשה ורמות פניהם פני ארד"ם, ובגין דายהו מרכבה לעילא ותפא, אמר (שמות ג י) ולאמרו לי מה שמו מה אמר אליהם, אדהבי הא רבבי יצחק